

της **Λίνας Νέζου**

Το προηγούμενο διάστημα τα βλέμματα στράφηκαν στα Γιάννενα και τα γεγονότα που συνέβησαν στο σούπερ μάρκετ Market in και όχι άδικα, καθώς δεν έχουμε συνηθίσει σε τέτοια σκηνικά καταστολής σε χώρους εργασίας. Προφανώς, η μάχη του Market in δεν έχει και δεν πρέπει να τελειώσει. Παρόλα αυτά, επιβάλλεται να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα, ώστε να μπορέσει ο αγώνας αυτός να καταλήξει να είναι νικηφόρος, αλλά και να διευρυνθεί. Τι αντιμετωπίσαμε: Το Market in είναι τρανή απόδειξη ότι κεφάλαιο, εργοδοσία, κράτος και παρακράτος βγαίνουν ανοιχτά στην επίθεση. Αφήνουν στο δρόμο απλήρωτους εργαζόμενους μιας «χρεοκοπημένης» επιχείρησης, κάτι που θεωρείται ακόμα και για το αστικό κράτος παράνομο, μιας και η τωρινή διοίκηση πήρε τα ηνία από προηγούμενη. Αλλά ...δεν τους αγγίζει κανείς! Μόνο η οργανωμένη πάλη των εργαζόμενων μπορεί να τους χαλάσει τα σχέδια, όπως και έχει ήδη ξεκινήσει να γίνεται. Απανωτές κινητοποιήσεις για το δίκαιο και αναγκαίο αίτημα των απολυμένων να πάρουν πίσω τις δουλειές και τη ζωή τους. Η εργοδοσία απαντά με MAT και μηνύσεις προς απολυμένους, συνδικαλιστές του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων και αλληλέγγυους-ες που πάλευαν πλάι τους. Δεν μας κάνει εντύπωση ο εκβιαστικός τρόπος που η εργοδοσία ανάγκασε τους νυν υπαλλήλους να στραφούν εναντίων των απολυμένων συναδέλφων τους και του αγώνα τους, προσυπογράφοντας μηνύσεις, σε ένα απαύγασμα κοινωνικού αυτοματισμού στο χώρο δουλειάς. Το αποκορύφωμα έρχεται τη ημέρα της απεργίας, στις 14 Δεκέμβρη, όταν στην απεργιακή περιφρούρηση του χώρου, μπράβοι-χρυσαιγίτες βγήκαν να προστατέψουν τα αφεντικά τους. Επιτέθηκαν στους απεργούς με λοστάρια και ό,τι άλλο σιδερικό έβρισκαν μπροστά τους, ανοίγοντας τα κεφάλια των διαδηλωτών. Οι στενές σχέσεις της εργοδοσίας με το παρακράτος δεν μας είναι άγνωστες. Από εδώ και μπρος: Η πρωτοβουλία να στραφεί η απεργία της 14ης Δεκέμβρη σε αυτόν τον εργασιακό χώρο στα Γιάννενα δεν ήταν λάθος, όχι με τη λογική εξειδίκευσης, αλλά με τη λογική του ζωντανού κέντρου αγώνα. Τη στιγμή που το εργασιακό σφαγείο στον ιδιωτικό τομέα γίνεται ολοένα και μεγαλύτερο, η αντίσταση και η διεκδίκηση προωθημένων αιτημάτων στη βάση των αναγκών των εργαζόμενων είναι αναγκαία. Η μάχη αυτή δεν πρέπει να αποκλιμακωθεί, αλλά να γίνει φωτεινός φάρος έναρξης αγώνα για όλους τους εργαζόμενους που έρχονται αντιμέτωποι με την απλήρωτη εργασία, την επισφάλεια, και την τρομοκρατία. Κάθε τέτοια επιχείρηση να βρίσκει μπροστά της την οργανωμένη απάντηση του εργατικού κινήματος. Από τους απολυμένους του Καρυπίδη και της SPIDER μέχρι τους απλήρωτους εργαζόμενους του ΔΙΕΘΝΕΣ και κάθε συμβασιούχου, να προκύψει συντονισμός και προσανατολισμός του αγώνα κόντρα και ενάντια στην κυβέρνηση, την ΕΕ και το κεφάλαιο.

Είμαστε στην αρχή μιας πάλης διαρκείας. Για κεφάλαιο-εργοδοσία-κυβέρνηση οι ζωές των εργαζομένων είναι ψιλά γράμματα μπροστά στα κέρδη τους. Για μας, οι όροι εργασίας είναι κριτήριο για αξιοπρεπή ζωή, οφείλουμε να παλέψουμε γι' αυτούς. Το πεδίο είναι ανοιχτό!

Δημοσιεύτηκε στο Πριν στις 17/12/2017